

Anton Bruckner: Locus iste

Locus iste a Deo factus est, inaestimabile sacramentum, irreprehensibilis est.

Fordítás: Ezt a helyet Isten teremtette, Isten felbecsülhetetlen szentéllé tette, feddhetetlené

Jákób létrájának bibliai története alapján, 1Mózes 28:16: "Bizony, az Úr van ezen a helyen, és nem tudtam!"

és az égő csipkebokor története, 2Mózes 3:5: "Vesd le sarudat, mert szent földön állsz."

A 89. zsoltárból:

⁶ Az egek magasztalják csodáidat, URam, hűségedet a szentek gyülekezetében.

⁷ Mert ki van a fellegekben, aki egy sorba állítható az ÚRral? Ki hasonló az ÚRhoz az istenfiak között?

⁸ Igen rettenetes az Isten a szentek gyűlésében, és félelmetes mindazok között, akik körülötte vannak.

⁹ URam, Seregek Istene! Ki olyan erős, mint te, URam? Hűséged körülvesz téged!

...

¹² Tied a menny, tied a föld is, te hoztad létre a földkerekséget és azt, ami betölti.

...

¹⁴ Hatalmas a te karod, kezed erős, jobbod felséges.

¹⁵ **Igazság és jog trónodnak támasza, szeretet és hűség jár előtted.**

Hol lakik Isten, hol van az Ő szentélye? A mennyben? Közöttünk? Bennünk?

Mikeás 6:

⁶ *Azt kérdezitek:* Mivel járuljak az Úr elé? Hajlongjak-e a magasságos Isten előtt? Talán égőáldozattal járuljak elébe, esztendő borjakkal?

⁷ Talán kedvét leli az Úr a kosok ezreiben, vagy az olajpatakok tízezeiben? Talán elsőszülöttemet áldozzam bűnömért, drága gyermekemet vétkes életemért?

⁸ *Mikeás azt mondja:* Ember! **Az Úr megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint, igazságosan, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.**

Ézsaiás 59:

⁹ Ezért van távol tőlünk a törvény, és nem ér el hozzánk az igazság. Világosságra várunk, de csak sötétség van, napfényre, de homályban járunk.

¹⁰ Tapogatjuk a falat, mint a vakok, tapogatózunk, mint akinek nincs szeme. Botladozunk fényes délben, mintha alkonyat volna, és sötétségben vagyunk, mint a holtak.

¹¹ Morgunk mindnyájan, mint a medvék, nyögdécselünk, mint a galambok. Törvényességre várunk, de nincs, segítségre, de távol van tőlünk.

¹² Bizony, sok bűnt követtünk el veled szemben, vétkeink ellenünk beszélnek. Bizony, tele vagyunk bűnnel, gonoszágunkat be kell ismernünk.

¹³ Bűnösök vagyunk, megtagadtuk az Urat, hűtlenül eltértünk Istenünktől. Erőszakot és lázadást hirdettünk, szívünk hazug beszédet gondolt és szólt.

¹⁴ Hátterbe szorul a törvény, távol áll az igazság, elbukik a hűség a tereken, nem érvényesülhet a becsület.

¹⁵ Oda van már a hűség, és aki a rosszat kerüli, zsákmányul esik. Láta ezt az Úr, és rossznak ítélte, hogy nincs törvényes rend.

¹⁶ **Amikor látta, hogy nincs ott senki, és elámult, hogy nincs, aki közbelépjen, saját karja segítette őt, saját igazsága támogatta.**

A 89. zsoltár 15. versében azt tanuljuk Isten jelleméről és uralkodásának módjáról, hogy Isten uralma irgalmasságon és igazságon, valamint szereteten és hűségen alapszik.

Az Ő uralkodását meghatározó tulajdonságokat szeretné látni népe életében is (Mik 6:8; vö. Ézs 59:14), tehát szent kiváltságunk, hogy így éljünk.

Aki ebben a végső soron megelőzött minket, az Jézus volt, a mi testvérünk, Isten Fia közöttünk: szerető és igaz, telve bölcsességgel és irgalommal.

Isten a mennyben lakik, és mi itt vagyunk a földön. Hogyan áll ez össze? Isten trónol a mennyekben. Szent, és népe dicséretein trónol (Zsoltárok 22:4). De bizonyosan trónol a törvényességen és az igazságosságon is – mindazon, ami élet, ami az életet igazán felvirágoztatja.

Az ember kereshet menedéket és útmutatást Istentől, mert Ő erkölcsi és szellemi jelzőfényeket ad nekünk. Isten szárnyai alatt, mindenben, ami nap mint nap foglalkoztat minket, ami értelmet ad az életünknek. Ott van, látja. Az irgalom és az igazság, a szeretet és a hűség nem öncélú. Azért vannak, hogy szolgálják az életet, és felmagasztalják az élet Urát.

Ez vonatkozik arra is, aki nagy szükségben menekül hazájából (éppen negyven éve menekült el családunk a diktatúra elől). Vonatkozik azokra, akik az utcára vonulnak, hogy tiltakozzanak a természet pusztítása és az irgalmatlan politika ellen. Ez igaz arra az emberre, aki nehéz orvosi döntéseket mérlegel az élet javára. Vonatkozik valakire, aki újrakezdi a létét, válás után, halál után, költözés után. Ez vonatkozik azokra az emberekre is, akik az egyházért dolgoznak, hogy gyülekezetet és lelki otthont teremtsenek mások számára. Ez igaz azokra a fiatalokra is, akik a választási lehetőségek ezrei között bátran próbálnak a saját útjukat járni, és érvényesíteni valódi énjüket. És ez vonatkozik mindazokra, akik a jót választják a kis és nagy fordulópontokon, akik irgalmasok és őszinték tudnak lenni, magas értéknek tartják a szeretetet és a hűséget – akik az életet választják Istennek, mindenek Atyjának dicsőségére.

Isten útmutatást és választást ad nekünk, hogy az életet válasszuk, elforduljunk a gonosztól és az igazságtalanságtól, és kiálljunk a jó és az igazság mellett. Lehet, hogy nehéz és lehetetlen helyzetekben találjuk magunkat, és összezavarodunk bennük, de amikor Istennel járunk, Ő velünk van, mindenhol. Nemcsak az egyházban, hanem mindenütt, ahol szent földön állunk, mert Isten ott van. Látja kudarcunkat és tehetetlenségünket, de ártatlannak tart minket Jézusért. Így a Teremtő képmásának hordozói vagyunk.

Mert Isten
felbecsülhetetlen értékű
feddhetetlen szentélynék teremtett minket

Ebben egyek vagyunk minden idők hívőivel – mindazokkal, akik a múltban és a jövőben a keresztség által testvéreinkké lettek.

Dicsőség legyen Istennek mindörökké!

Ámen.